

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia R. D. fratris Thome de vio Caietani sacr[a]e
Theologi[a]e p[ro]fessoris emine[n]tissimi & Ordinis
Predicorum generalis Magistri de co[m]parata
auctoritate Pap[a]e et ecclesi[a]e ...**

Cajetan, Thomas

Colonie, 1514

VD16 V 1241

Capitulu[m] tertiu[m]. in quo discutitur q[uo]d significat ecclesia cu[m]
[...]. Dic ecclesie

urn:nbn:de:hbz:466:1-34601

Folio

cōsiderenti straria simul. Nō igit̄ est sermo p̄sentis textus de sola eccl̄ia vniuersali. Et p̄ idem p̄z. q̄ nō est sermo de eccl̄ia simp̄lē ut distinguit̄ tri eccl̄iam tale. utputa Mediolanēs Bononiēsem r̄c. Hoc em̄ nihil aliud est dicere q̄ est sermo de eccl̄ia vli. qd̄ exclusum est. Et q̄ nō est maior r̄o de vna eccl̄ia q̄ de alia. ideo p̄z q̄ non est sermo de aliqua eccl̄ia determinate. nec de om̄ni collectiue aut distributiue. p̄pter p̄dictā r̄ōnem. q̄ nō teneor denūciare om̄ib⁹ ecclesijs peccante in me fratre. sed sermo est de eccl̄ia indistincte seu indefinite. ita q̄ eccl̄ie datum est iudiciū fratris peccatis. nō determinādo h̄ac vel illaz. Et quoniam actiones sunt singulariū. et actor seqt̄ur forū rei. determinatur in quolibet eccl̄ia a fratre peccante. ad eccl̄iam sc̄z fratris peccantis. Ita q̄ sensus litteralis illius ipsius textus est. si peccauerit in te frater tuus. dic eccl̄ie illius. et stillam nō audierit r̄c. Et hoc pr̄culdubio obligat p̄ceptuz absq; vlo incōuenienti. et om̄ini animi p̄ceptione et p̄suētudine eccl̄ie roboratur. Disponit namq̄ sic intellecta doctrina domini om̄ia suauiter. Nec fallaris male intelligēdo eccl̄iam peccantis fratris. quoniam ecclesia illius est nō sola sua propria. s̄ q̄cūq; alia iurisdictioem h̄is sup̄ illā. ut p̄z.

¶ Capitulū tertiu. in quo discutitur qd̄ significat ecclesia cū d̄r. Dic eccl̄ie

Dhoc rursus vocabulo eccl̄ie videndū est qd̄ significet in hoc textu. quū d̄r. dic eccl̄ie. Et ne in multitudine exp̄ositionū vagi extinemur. p̄prie sumi admittat eccl̄iam p̄nuocatione seu collectōne fidelium. Alius aut̄ isti. q̄ eccl̄ies hoc in loco p̄cat om̄inatē fidelium. nō in seip̄is. sed in platis eoz. siue papa intersit siue nō. Sed q̄ hic non sit sensus litteralis. ex eo p̄z q̄ in vna et eadē p̄catōe opt̄ intelligere in hoc textu eccl̄ie non men respectu cuiuscūq; peccatis eccl̄ia sit. Quū em̄. vt ex dictis p̄t̄ indistincte dictū sit. dic eccl̄ie peccatis fratris. quā ille tenet audire et nō magis de vniuersali q̄ p̄ticulari. aut ecōtra. opt̄ vniuoce significare eccl̄iam. cū applicat ad vlem. et quū applicat ad p̄ticularē ut p̄z. Cōstat aut̄ q̄ cū denūciandus est frater eccl̄ie mediolanen. siue eccl̄ie. non p̄cipit a d̄no q̄ dicunt eccl̄ie illius. i. om̄inatati. siue ep̄us intersit siue nō. Ergo cū p̄cipit dicendū eccl̄ie indistincte nō intelligit om̄inatas siue caput velit esse siue nō. Unū sciendū est. q̄ licet ex vi vocabuli. dic eccl̄ie. significet dic p̄uocatōni p̄culdubio fidelium ex p̄terā r̄c. sumit q̄ nō de quacūq; p̄uocatōe fidelium. s̄ de auctoritatē ua intelligit. Alioquin om̄inatio fidelium mediolan. siue eius p̄lato haberet a d̄no p̄tāte iudicādi r̄c. Perinde ergo est. Dic eccl̄ie. et dic.

auctoritatue **duocationis**. Constat autem inductio in singulis ecclesijs
 qd auctoritaria duocatio non est. vbi platus illius reest. igit nec auctoritaria duocatio omnium fidelium est. vbi omni fidelium pastor et rector qd est papa. reest omnino. scz tamen p se qd p alium. Et est sermo de auctoritatua duocatione seu ecclia simpliciter et absolute. et non sicut qd seu respectu huius pura pape heretici deponeendi. vel electois future tc. Inquit mus si qdē nūc superioritate simpliciter et absolute. Explanat autem amplius qd dicimus. scz qd in nomine ecclie in hoc textu claudit illius ecclie prelatus. Quia si non includit prelatus illius. oportet alterum ducere. aut qd munus fidelium in ecclia aliqua particulari. habeat etiam in iure episcopo a domino iurisdictionis potestatem excusacionis. aut qd non de munitate sit dictum. Dic ecclie. et similiter qd non est ei dictum. quecumque solueritis super terrā tc. Sequla patet. quia ecclie data est auctoritas. et si nomine ecclie intelligit munus. ipa munus velit nolit episcopus auctoritate habere. et si non habere relinquitur qd ipa non significat ecclie nomine hoc in loco. Primum autem hoc affirmari non potest. secundum igitur est verum. In cuius signum sacrorum doctorum ei sonat glosa. Dic ecclie. id est prelato. ut capitulo duocationis. Iuxta hunc etenim sensum etiam ipse qui est papa discere potest crimen alterius ecclie. id est auctoritatue duocationi. ut Nicolaus papa xi. q. iij. c. precipue. Lotario regi dominando scribit. Nec obstat qd ipem sit illius caput. quia hoc est per accidens. scilicet qd denuncians et prelatus duocationis coincidunt in vias et easdem personam. Et si bene textus euangelij notetur. vult dominus auctoritatiam duocationem adhuc. in qua ex pluralitate duorum scilicet vigor. ex auctoritate autem prelati auctoritas iudicium inueniretur. propter quod etiam auertit sermonem ab ecclie ad prelatos. Cum enim prius de ecclie dixisset. Dic ecclie. Et si illam non audierit tc. non subdidit. Amen dico vobis. quicquid soluerit ecclie super terram. sed subdidit. Amen dico vobis quicquid solueritis. insinuans per hec munus quidem duocationis concilio correctionem tractandam. prelatorum autem auctoritate solendum ligandumque. iuxta scilicet per eccliam esse. Pluraliter autem dixit. solueritis. vel propter pluralitatem duocatorum ad tractandum etcludendum. vel propter pluralitatem capitum in pluribus ecclias. de quibus indistincte dixerat. Dic ecclie.

Capitulum quartum. in quo discutitur an dominus per illa bona Matthei. xviiij. dederit immediate potestate ecclie. et quam ei dederit.

Quidam autem ex ecclie in hoc textu supponere et faciatione manifestum est qd ad eccliam universalem non restringitur presens littera. s.

A. iiiij.